

Vaste Kamercommissie VWS

Kansspelautoriteit

Rijnstraat 50
2515 XP Den Haag
Postbus 298
2501 CG Den Haag
www.kansspelautoriteit.nl

Contactpersoon

Henk Kesler
lid Raad van Bestuur

Datum

15 februari 2016

Projectnaam

Inbreng Kansspelautoriteit
Rondetafelgesprek Matchfixing

Inbreng Kansspelautoriteit Rondetafelgesprek Matchfixing

'Fixing the match'
&
'Fixing the gamble' } = Matchfixing

Volgens bovenstaand, gesimplificeerd schema is de taak en de bevoegdheid van de Kansspelautoriteit het beste te beschrijven.

Onder 'fixing the match' wordt verstaan het benaderen van de sporter of scheidsrechter om een wedstrijd of onderdelen daarvan te beïnvloeden. Daarbij gaat het om zowel het voorkomen en het bestraffen daarvan. De sportbonden zijn hierin in preventieve zin aan zet en het strafrecht als het gaat om strafvervolgning.

Dat is prima, want het strafrecht heeft hierin de snelste en beste mogelijkheden qua bemensing en wettelijke mogelijkheden. Daarnaast gaan de methoden van benadering van sporters doorgaans gepaard met bedreiging of chantage. Het strafrecht is dan het meest geëigend in vergelijking met het bestuursrecht. De Kansspelautoriteit werkt juist in het bestuursrecht.

Fixing the gamble

Onder 'fixing the gamble' wordt verstaan het toezien op het gokken op wedstrijden of spelelementen, die mogelijk zijn beïnvloed door fixing the match. De Kansspelautoriteit houdt nu, én wanneer het wetsvoorstel Kansspelen op afstand (internetgokken) is aangenomen, toezicht op de verplichting van legale kansspelaanbieders om afdoende maatregelen te nemen om verdachte sportweddenschappen te herkennen en om deze te melden bij de Kansspelautoriteit. De Kansspelautoriteit heeft daarmee alleen bevoegdheden rondom fixing the gamble. Dit is ook een werkwijze die vrijwel overal in Europa en daarbuiten gebruikelijk is voor toezichthouders op het gebied van kansspelen.

Een argument voor deze werkwijze is te vinden in het feit dat kansspelaanbieders er zelf alle belang bij hebben om gefixte weddenschappen te voorkomen en te herkennen. Zij kunnen namelijk direct en indirect omzet verliezen.

In algemene zin hecht de Kansspelautoriteit er waarde aan om te zeggen dat het voorkomen en opsporen van matchfixing natuurlijk van belang is. Maar het toezicht van de Kansspelautoriteit heeft voor het overgrote deel betrekking op het Nederlandse, legale aanbod, terwijl het bekend is dat als een matchfixer gaat

gokken, die dit juist niet doet bij legale aanbieders. Matchfixers zoeken illegale aanbieders of legale aanbieders in Azië op, waar ook gegokt kan worden op Nederlandse wedstrijden.

Kansspelautoriteit

Datum

15 februari 2016

Huidige en toekomstige werkwijze

Wat gebeurt er als de Kansspelautoriteit een melding krijgt van een verdachte weddenschap? Na melding speelt de Kansspelautoriteit signalen over verdachte weddenschappen direct door naar de partners in het Platform Matchfixing, zodat die desgewenst actie kunnen ondernemen. Vanzelfsprekend verleent de Kansspelautoriteit vervolgens ondersteuning met haar kennis en expertise aan partners binnen het platform als dat wenselijk is.

Sports Betting Intelligence Unit

Per amendement wordt voorgesteld om bij de Kansspelautoriteit een zogenoemde Sports Betting Intelligence Unit naar Engels voorbeeld in te richten. De Kansspelautoriteit doet momenteel een uitvoeringstoets op deze wens, waarbij de financiële gevolgen in kaart worden gebracht.

In onze beleving is het echter beter deze Unit bij het strafrecht te plaatsen. Dat kan bij een organisatie uit het strafrecht zelf zijn, of het bij Platform Matchfixing waarin meerdere organisaties uit het strafrecht samenwerken.

Plaatsing bij de Kansspelautoriteit zou een extra schakel in het proces zijn, die een onnodige vertraging oplevert. Immers, hieruit voortkomende signalen meldt de Kansspelautoriteit weer bij het Platform of een partij in de strafrechtketen. Direct organiseren bij het Platform of in het strafrecht, betekent dat chronologisch gezien de Kansspelautoriteit niet als extra schakel wordt geplaatst. Dat levert dus tijdswinst op.

De informatie uit de Unit komt uiteindelijk toch wel bij de Kansspelautoriteit terecht, omdat wij daar ook deel van uit maken. Dit is dan weer ten behoeve van het toezicht op fixing the gamble.

Een dergelijke Unit mag echter nooit ten koste gaan van de plicht van de aanbieder om verdachte weddenschappen te melden.

Engeland en België

De situatie in Engeland en België is op dit punt niet evenredig te vergelijken met de Nederlandse situatie. Aldaar is geen onderscheid tussen straf- en bestuursrecht, wat in Nederland wel van toepassing is. Zowel in Engeland als in België kunnen de toezichthouders (resp. Gambling Commission en Kansspelcommissie) direct strafrechtelijke vervolging inzetten. Dat is in Nederland exclusief voorbehouden aan het OM.

Gokgedrag sporters

Bij sportbonden bestaat behoefte om informatie te krijgen over welke sporters actief gokken, al dan niet op de eigen competitie. De Kansspelautoriteit is gevraagd of zij hierin een rol kan spelen. De Kansspelautoriteit heeft weliswaar enkele mogelijkheden om dit te controleren, maar die mogen in een samenwerkingsverband alleen ingezet worden met collega-toezichthouders, zoals de Belastingdienst en het OM. Sportbonden vallen hier niet onder.

Kernvragen op verzoek vaste Kamercommissie

1. Welke signalen van matchfixing, fraude en corruptie zijn er binnen uw sport/werkgebied bekend?

De Kansspelautoriteit ontving in 2015 drie signalen van verdachte sportweddenschappen die op enigerlei wijze aan Nederland waren te relateren. De signalen kwamen van buitenlandse kansspelaanbieders. De signalen zijn doorgespeeld naar het Platform Matchfixing. Voor de Kansspelautoriteit was er geen reden om te handelen. Op de inhoud van deze meldingen kan verder niet worden ingegaan, teneinde eventuele opsporingsonderzoeken niet onnodig in gevaar te brengen.

2. Op welke spelelementen hebben deze signalen (voornamelijk) betrekking?

Teneinde eventuele opsporingsonderzoeken niet onnodig in gevaar te brengen, kan deze vraag niet diepgaand worden beantwoord. Zie vraag 6 voor verdere uitleg.

3. Hoe groot schat u de invloed van matchfixing, fraude en corruptie binnen uw sport/werkgebied?

Het bestaat, maar exacte omvang is door ons niet te kwantificeren.

4. In hoeverre kan volgens u matchfixing, fraude en corruptie op de Nederlandse velden binnen uw sport/werkgebied bestreden worden?

Zie hierboven.

5. Wat vindt u van het huidige (nationale) beleid om matchfixing, fraude en corruptie in uw sport te bestrijden?

De taken en bevoegdheden tussen strafrecht, bestuursrecht en sportbonden zijn goed verdeeld.

6. Wat moet er volgens u (nationaal gezien) nog meer gebeuren om matchfixing, fraude en corruptie in de sport uit te bannen?

Onze wens is dat de wetgever de doelstelling in de wet vastlegt en de toezichthouder(s) via uitvoeringsregels de ruimte geeft om in te spelen op ontwikkelingen en eventueel daarmee ook de lijst vast te stellen, waarop staat op welke elementen wel/niet gegokt mag worden. De neiging bestaat bij beleidsmakers om tot in detail in wetgeving vast te leggen op welke spelelementen al dan niet gegokt kan worden. Dat heeft als grote nadeel, dat ook wijzigingen in de toekomst via een wetswijziging moet worden geregeld. Dat kan onwenselijk lang duren. Die situatie kan zich wel al vrij snel voordoen, omdat matchfixers zich erg snel aanpassen aan bestaande regelgeving en andere sporten of evenementen opzoeken. Vaak juist daar waar de regelgeving nog ontbreekt. Het is dan juist wenselijk om snel te anticiperen. Dat kan door toezichthouders de ruimte te geven om in te spelen op ontwikkelingen.

Verder kunnen sportbonden sporters voorlichten over bijvoorbeeld de werkwijze van matchfixers.

7. Wat verwacht u in het kader van de aanpak van matchfixing, fraude en corruptie binnen de sport van de minister van VWS tijdens het Europees Voorzitterschap in 2016?

Matchfixing is geen nationaal probleem, maar een internationaal probleem. Dat vergt ook een internationale aanpak. Er moet naar worden gestreefd om alle nationale Platforms Matchfixing zoveel als mogelijk te laten samenwerken.

Kansspelautoriteit

Datum
15 februari 2016